

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
Compartimentul Soluționare Contestații

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației depusă de **S.C. SRL**, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice sub nr. /15.12.2004

Compartimentul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , a fost sesizat de către **S.C. SRL** cu sediul în comuna, nr. , județul, prin adresa înregistrată sub nr.15711/14.08.2006, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației, în temeiul art. 184(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, formulată de societate și înregistrată la D.G.F.P. sub nr. 21832/15.12.2004.

Solicitarea contestatoarei a avut în vedere soluția pronunțată de Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. prin Decizia nr. /01.02.2005, prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. /04.11.2004, privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală și Raportului de inspecție fiscală din data de 04.11.2004, încheiate de organele de control din cadrul Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , până la soluționarea adresei nr. /xx/07.04.2004, înaintată de Garda Financiară - secția , Parchetului de pe lângă Judecătoria , în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni .

Față de rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria , dată prin Ordonanța din data de 22.12.2005, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului **S.C. SRL**, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.11 și 13 din Legea nr.87/1994 și de art. 37 din Legea nr.82/1991, Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. urmează să analizeze pe fond contestația petentei.

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile bugetare stabilite de organele de control prin Decizia de impunere nr. /04.11.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală din data de 04.11.2004, în sumă totală de **91.838 lei(RON)**, reprezentând:

- 27.485 lei (RON) – TVA;
- 25.097 lei (RON) - dobânzi aferente TVA;
- 4.853 lei (RON) - penalități întârziere aferente TVA
- 14.762 lei (RON) - impozit pe profit;
- 16.910 lei (RON) – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- 2.731 lei (RON) – penalități întârziere aferente impozitului pe profit;

Constatănd că în speță sunt întrunite condițiile privind reluarea procedurii de soluționare prevăzute la art.184 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. are competența să analizeze pe fond dosarul cauzei și să pronunțe soluția legală.

I. Prin contestația înregistrată la Direcția de Control Fiscal sub nr. /16.12.2004, **S.C. SRL** contestă Decizia de impunere nr. /04.11.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală din data de 04.11.2004.

Suma totală contestată este **91.838 lei(RON)** și se compune din: 27.485 lei (RON) TVA, 25.097 lei(RON) dobânzi aferente TVA, 4.853 lei(RON) penalități întârziere aferente

TVA, 14.762 lei(RO) impozit pe profit, 16.910 lei(RO) dobânzi aferente impozitului pe profit și 2.731 lei(RO) penalități întârziere aferente impozitului pe profit.

În susținerea contestației, **S.C. SRL** susține că organele de control nu au “ inventariat stocul de marfă - situație în care ar fi constatată existența faptică a materialului lemnos și ar fi reținut că acesta a fost vândut de societate fără a prejudicia în vreun fel bugetul statului sau a încălca legea”.

Societatea menționează că la efectuarea deducerii TVA, a respectat prevederile art.19 din OG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, justificând operațiunile de deducere cu documente întocmite conform HG nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și și-a exercitat dreptul de deducere a TVA pe baza documentelor justificative întocmite conform prevederilor legale, organele de control fiind cele care nu au analizat detaliat facturile în cauză, neprecizând pentru fiecare factură “rubricile necompletate și dacă acestea cuprind elementele principale”.

Referitor la impozitul pe profit, petenta menționează că în privința cheltuielilor provenind din relațiile cu societățile comerciale enumerate în actul de control contestat, organele de control au “constatat în mod greșit că actele justificative nu îndeplineau condițiile cerute expres de lege pentru a putea fi considerate documente justificative”.

Având în vedere argumentele invocate, prin contestația formulată, **S.C. SRL** solicită anularea Deciziei de impunere nr./04.11.2004 ca fiind nelegală și netemeinică, precum și a constatărilor din raportul de inspecție fiscală.

II. Prin decizia de impunere nr. /04.11.2004, privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală din data de 04.11.2004, organele de control din cadrul Direcției de Control Fiscal au stabilit în sarcina **S.C. SRL**, TVA de plată, dobânzi aferente TVA, penalități de întârziere aferente TVA, impozit pe profit, dobânzi aferente impozitului pe profit și penalități întârziere aferente impozitului pe profit.

Verificarea TVA și a impozitului pe profit s-a efectuat pe perioada 27.03.2000 - 05.06 2002, ca urmare a solicitării a primite de la Garda Financiară secția , de a se stabili întregul prejudiciu creat bugetului de stat, constatat prin Nota de constatare nr. /31.03.2004, notă care a fost înaintată, cu adresa nr. /xx/07.04.2004 și Parchetului de pe lângă Judecătoria , în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni.

Din Nota de constatare încheiată de Garda Financiară în data de 31.03.2004, rezultă înregistrarea în evidența contabilă a **S.C. SRL**, a unui număr de 18 facturi fiscale care nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative în conformitate cu Legea contabilității nr. 82/1991.

De asemenea, prin Procesul verbal încheiat în data de 22.04.2004 de către reprezentanți ai Poliției municipiului , pentru perioada 27.03.2000 - 05.06 2002, s-a constatat că un număr de alte 8 facturi fiscale înregistrate de contestatoare în evidențele contabile, nu reprezintă documente legale de proveniență a materialului lemons.

Din documentele puse la dispoziția organului de inspecție fiscală de către Poliția municipiului și Garda Financiară secția și din cercetările proprii, a rezultat că:

- S.C. Import Export SRL Buzău nu există, codul fiscal menționat pe factură nu a fost atribuit, factura respectivă nu a fost emisă în județul Buzău;
- S.C. SRL Satu Mare nu există cu datele menționate în acele facturi;
- S.C. I SRL și S.C. SRL nu există în evidențele O.R.C. Harghita;

- S.C. SRL Deva nu există în evidențele O.R.C Hunedoara, factura respectivă nefiind emisă de această societate;
- S.C. SRL nu există în evidențele O.R.C Covasna, iar factura respectivă nu a fost distribuită încă în județul Covasna;
- S.C. SRL Tîrgu Mureș nu există, datele de identificare menționate pe factură nu au fost atribuite;
- S.C. SRL Bacău nu există cu datele de identificare respective;
- S.C. S.R.L. Ditrău nu există cu datele de identificare respective;
- S.C. S.R.L. Deva nu figurează în evidențele O.R.C Hunedoara;
- S.C. SRL Caransebeș nu există în evidențele O.R.C. Caraș Severin;
- S.C. SRL Bihor nu figurează cu această denumire și cod fiscal în Registrul Comerțului.

Examinările grafologice efectuate de I.P.J. – Serviciul Criminalistică, referitoare la întocmirea documentelor de proveniență a materialului lemnos, menționate în Raportul de constatare Tehnico-stiintifică nr. /20.08.2004, conduc la concluzia că întocmirea acestora a fost efectuată de către reprezentantii societății.

Din verificările efectuate, s-a constatat faptul că **S.C. SRL** a înregistrat în evidențele contabile un număr de 25 facturi fiscale emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi, nefiind înregistrați în Registrul Comerțului și pe cale de consecință, facturi fiscale ce nu reprezintă documente legal întocmite, de proveniență a materialului lemnos.

Ca urmare a aprovizionărilor nereale, de la societăți fictive, **S.C.** a diminuat impozitele și taxele cuvenite bugetului de stat, astfel:

1. Taxa pe valoarea adăugată

Prin înregistrarea în contabilitate a unor documente nereale de aprovizionare cu material lemnos în sumă de 144.476 lei (RON) și deducerea TVA pe baza acestora în sumă de 27.4850 lei (RON), societatea a încălcat prevederile art.19, alin. (1) și (2) și art. 25 lit.C din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată.

Organele de control au calculat conform prevederilor art.1, 2 și 3 din O.G. nr. 26/2001 pentru modificarea O. G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 13 și 14 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și art. 109 și 114 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, dobânzi de întârziere în sumă de 25.097 lei (RON) aferente TVA dedusă nelegal pe baza facturilor fiscale fictive și penalități de întârziere în sumă de 4.853 lei (RON).

2. Impozit pe profit

Organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal cheltuiala înregistrată cu marfa aprovizionată pe baza celor 25 de facturi fiscale ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în sumă de 144.476 lei (RON) și a stabilit un impozit pe profit suplimentar, în sumă de 14.762 lei (RON), pe perioada verificată, potrivit prevederilor O.U.G. nr.217/1999 pentru modificarea și completarea OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, art.1, pct.5, alin.6 lit.m).

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar, organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă de 16.910 lei (RON), respectiv 2.731 lei (RON), conform prevederilor art.1, 2 și 3 din O.G. nr. 26/2001 pentru modificarea O. G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 13 și 14 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și art. 109 și 114 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1) Referitor la TVA de plată suplimentar în sumă de 27.485 lei (RON), dobânzi aferente TVA în sumă de 25.097 lei(RON) și penalități aferente TVA în sumă de 4.853 lei(RON),

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. este dacă S.C. SRL poate beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care documentele justificative privind aprovizionarea cu material lemnos nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv acestea au fost emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi.

În fapt, verificarea s-a efectuat urmare a solicitării primite de la Garda Financiară secția , de a se stabili întregul prejudiciu creat bugetului de stat, în conformitate cu prevederile art.7, lit."f" din OUG nr.91/2003, constatat prin Nota de constatare nr. /31.03.2004, notă care a fost înaintată, cu adresa nr. /07.04.2004 și Parchetului de pe lângă Judecătoria , în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni.

Perioada supusă verificării a fost 27.03.2000 - 05.06 2002.

Din verificarea provenienței celor 25 de facturilor fiscale cu care **S.C. SRL** s-a aprovizionat cu material lemnos, a rezultat că acestea proveneau de la:

- S.C. SRL Buzău, societate care nu există, codul fiscal menționat pe factură nu a fost atribuit, factura respectivă nu a fost emisă în județul Buzău;
- S.C. SRL Satu Mare, societate care nu există cu datele menționate în acele facturi;
- S.C. I SRL și S.C. SRL, societăți care nu există în evidențele O.R.C. Harghita;
- S.C. SRL, societate care nu există în evidențele O.R.C Hunedoara, factura respectivă nefiind emisă de această societate;
- S.C. SRL, societate care nu există în evidențele O.R.C Covasna, iar factura respectivă nu a fost distribuită încă în județul Covasna;
- S.C. SRL Tîrgu Mureș, societate care nu există, datele de identificare menționate pe factură nu au fost atribuite;
- S.C. SRL Bacău, societate care nu există cu datele de identificare respective;
- S.C. S.R.L. Ditrău, societate care nu există cu datele de identificare respective;
- S.C. S.R.L. Deva, societate care nu figurează în evidențele O.R.C Hunedoara;
- S.C. SRL Caransebeș, societate care nu există în evidențele O.R.C. Caraș Severin;
- S.C. SRL Bihor, societate care nu figurează cu această denumire și cod fiscal în Registrul Comerțului.

În drept, referitor la exercitarea dreptului de deducere, sunt aplicabile prevederile art. 19 din O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată care precizează:

“ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.”

Cu privire la întocmirea documentelor, art. 25 lit.B, pct b) din O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, precizează:

“B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atesta calitatea de plătitor de taxa pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului; “

De asemenea, art. 25 lit. C din O.U.G nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, precizează:

“ Documentele justificative care nu sunt procurate pe căile stabilite prin norme legale și nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fara documente legale de provenienta și se sancționează potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.”

Din cele precizate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, contestatoarea avea obligația de a justifica suma taxei pe valoarea adăugată prin documente întocmite conform legii, de a solicita furnizorului *“ documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate “*, precum și de a *“ verifica întocmirea corectă a acestora “*.

Întrucât, urmare verificării s-a constatat că un număr de 25 de facturi fiscale sunt emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit fictivi, nefiind înregistrați în Registrul Comerțului și pe cale de consecință nu sunt luați în evidență ca plătitori de TVA, facturile respective nefiind procurate pe căile stabilite de normele legale, în speță sunt aplicabile prevederile pct. 10.6, lit. g) din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

“ 10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

g) bunuri și servicii aprovizionate pe baza de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora; “

Totodată, art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, specifică:

“ ART. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență. “

Referitor la întocmirea documentelor, petentei îi sunt aplicabile și prevederile art. 7 anexa 1B din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, care precizează:

“ART. 7

Înscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile.”

Prin art.119 din H.G. nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ, astfel:

“ 119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regulă, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.”*

Având în vedere prevederile legale enunțate se reține faptul că facturile fiscale care au făcut obiectul cauzei, evidențiate în anexă la Raportul de inspecție fiscală nr. /17.11.2004, emise de furnizori fictivi, care nu sunt înregistrați în Registrul Comerțului nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, în înțelesul prevederilor din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, aprobat prin H.G. nr. 704/1993 și din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, iar taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi fiscale nu este deductibilă, așa cum în mod legal au constatat organele de inspecție prin Raportul de inspecție fiscală nr. /17.11.2004 și Decizia de impunere nr. /04.11.2004, privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

De asemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile aferente TVA potrivit principiului de drept “ accesoriul urmează principalul “.

2) Referitor la impozitul pe profit suplimentar în sumă de 14.762 lei(RO), dobânzi aferente impozitului pe profit de 16.910 lei(RO) și 2.731 lei(RO) penalități aferente impozitului pe profit,

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. este dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu materialul lemnos aprovizionat, în condițiile în care facturile de aprovizionare nu au calitatea de document justificativ, respectiv acestea au fost emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi.

In fapt, S.C. SRL a înregistrat în evidența contabilă în perioada 27.03.2000 - 05.06 2002 cheltuieli privind materii prime aprovizionate reprezentând material lemnos, în sumă de 144.476 lei (RON), cumpărate de la furnizori care s-au dovedit a fi fictivi, nefiind înregistrați la Registrul Comerțului.

Organul de inspecție fiscală a verificat deductibilitatea cheltuielilor de aprovizionare și îndeplinirea condițiilor de documente justificativ, considerând ca nedeductibilă fiscal cheltuiala înregistrată cu marfa aprovizionată pe baza celor 25 de facturi fiscale ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, înscrise în anexă la Raportul de inspecție fiscală, și a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de 14.762 lei (RON), precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente.

În perioada 27.03.2000 - 05.06 2002 **S.C. SRL** era plătitoare de impozit pe profit.

In drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 4 alin.(1) și alin.(6) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 70/ 1994 privind impozitul pe profit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217/1999, completate cu Instrucțiunile privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 402/ 2000, date în aplicarea acestora, unde se precizează

:

"Art. 4. - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute [...] și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

(6) În înțelesul alin.(1) **cheltuielile nedeductibile sunt:**

m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/ 1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;"

Instrucțiuni: *"înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/ 1991."*

Prin art.119 din H.G. nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se definește noțiunea de document justificativ, astfel:

" 119. Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regulă, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;*
- c) numărul și data întocmirii documentului;*
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);*
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;*
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;*
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;*
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate."*

Potrivit prevederilor legale citate, pentru a fi deductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile se înregistrează în evidența contabilă pe baza documentelor justificative legale (facturi fiscale) prin care se face dovada efectuării operațiunii patrimoniale în cauză, în cazul de față facturile emise de furnizori care nu există, nefiind înregistrați la Registrul Comerțului neîndeplinind aceasta calitate.

În lipsa datelor cerute de Legea contabilității nr. 82/1991, legea fiscală prevede că înscrisurile care nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative, nu se pot admite pentru deducerea cheltuielilor la calculul profitului și implicit a impozitului pe profit. Astfel, cheltuielile cu materialul lemnos aprovizionat pe baza documentelor care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ nu pot fi acceptate la deducere.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la calcularea profitului impozabil pentru perioada 27.03.2000 - 05.06 2002 și stabilirea diferenței de impozit pe profit suplimentar, astfel încât urmează a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere.

De asemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile aferente impozitului pe profit, potrivit principiului de drept “ accesoriul urmează principalul “.

De precizat că, Ordonanța dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul în Dosarul nr./2005, existentă în copie la dosarul cauzei, nu modifică din punct de vedere fiscal constatările organelor de control și obligația societății de a plăti sumele stabilite în sarcina sa, în aceasta menționându-se că din întreg materialul probator administrat în cauză, în urma “efectuării celor 25 de facturi fiscale fictive”, rezultă “diferențe în plata TVA și diminuarea impozitului pe profit cu sumele reținute de inspectorii de specialitate prin procesul verbal nr. /04.11.2004, **ceea ce întărește, concluziile noastre și constatările organelor de control.**

Având în vedere cele reținute și în temeiul art. 19, art. 25 lit. B, pct b), lit. C alin.2, din O.U.G nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă, art. 4 alin.(1) și alin.(6) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 70/ 1994 privind impozitul pe profit, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217/1999 și art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

Respingerea contestației formulată de **S.C. SRL** împotriva Deciziei de impunere nr. /04.11.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală din data de 04.11.2004 pentru suma totală de **91.838 lei(RON)**, reprezentând:

- 27.485 lei (RON) – TVA;
- 25.097 lei (RON) - dobânzi aferente TVA;
- 4.853 lei (RON) - penalități întârziere aferente TVA
- 14.762 lei (RON) - impozit pe profit;
- 16.910 lei (RON) – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- 2.731 lei (RON) – penalități întârziere aferente impozitului pe profit;